

Et langt liv i dyrenes tjeneste

Dyrlæge Erik Eriksen erindringer fortalt til Lise Wied Kirkegaard er et værdifuldt veterinærhistorisk dokument om pionerarbejdet for de første zoodyrlæger.

TEKST AAGE KRISTIAN OLSEN ALSTRUP / SPECIALDYRLÆGE, PH.D.

Kirkegaard LW (2020): »Der skydes, men ikke med skarpt. Dyrlæge Erik Eriksen erindringer. Fortalt til Lise Wied Kirkegaard«. Erindringer. Mellemsgaard. 347 sider.

For fire år siden havde jeg fornøjelsen af at interviewe Erik Eriksen og Carsten Grøndal om deres virke som dyrlæger i Københavns Zoo til DVT. Det var derfor også med høje forventninger, at jeg kastede mig over Erik Eriksens netop udkomne erindringer. Og bogen skuffer bestemt ikke: Pennefører Lise Wied Kirkegaard leverer en absolut læseværdig genfortælling af Erik Eriksens begivenhedsrige liv baseret på talrige interviews.

Bogen begynder allerede før Erik Eriksens fødsel, hos bedsteforældrene, og vi skal næsten en femtedel ind i bogen, før vi når frem til studietiden på Landbohøjskolen. Det er måske en lidt lang indledning til det egentlige, men til gengæld venter der her myriader af skarpe og sjove anekdoter, der giver et levende indblik i de mange personligheder, som underviste på veterinærstudiet i 1950'erne. Ja, vi får tilmed anekdoter om undervisere fra før Erik Eriksens egen studietid. Blandt andet da den berømte og excentriske zoologi-professor J.E.V. Boas eksperimenterede med at skære haler af katte for derved at etablere en haleløs katterace som Manx-kattene på Isle of Man. En kollega var noget skeptisk overfor forsøgene, hvortil Boas udbrød, at »Det har professor Sand ingen forstand på«. Denne gav til gensvar: »Næ, det kan være, men jeg ved i hvert fald, at vi har kastreret hingste-plage siden Arilds tid, og vi har aldrig nogensin-

de fået født en vallak«. Man skal vist ikke tænke nærmere over logikken i denne sammenligning i øvrigt.

Sådanne anekdoter er der mange af i bogen, og jeg vil tro, at vi er en del dyrlæger, der knuselsker dem – ikke mindst fordi, vi alle har gået på den samme veterinærskole og kan genkende meget af ånden fra vores egen studietid. Vi får også i bogen et mere nuanceret billede af professor Eduard Sørensen, end de rædselshistorier, som man plejer at høre om ham ved eksamenerne. Han kunne åbenbart også ind imellem være både sjov og elskværdig, hvem skulle tro det. Det er guld værd at få disse gamle erindringer bevaret for eftertiden, og det skal Lise Wied Kirkegaard have stor ros for.

Det var også under studietiden, at Erik Eriksen for første gang stiftede bekendtskab med Københavns Zoo, idet han sammen med dyrlæge Jørgen Martin Skydsgaard måtte tilse okapien Esayo, som ikke ville tisse. Den sag klarede de ved at åbne for vandhanen, hvorefter såvel Esayo som dyrepasserer tissede. Der skulle dog gå nogen tid, før Erik Eriksen blev havens første fastansatte zoodyrlæge. Efter dyrlægeeksamen i 1957 blev Erik Eriksen først kortvarigt vikar i Sønder Virum, efterfulgt af værnepligt og et par assistent-stillinger. Tilbage på Landbohøjskolens udkørende ambulatoriske klinik begynder han i 1959 at få enkelte opgaver med zoodyr, og herfra gik det el-

lers slag i slag indtil fastansættelsen i Københavns Zoo i 1982.

Et arbejdsliv udover det sædvanlige

Vi får i bogen et levende indblik i de mange opgaver, man som zoodyrlæge stod overfor. Det er underholdende læsning. Vi hører om, hvordan en fødende løve transporteres ind på Odense Sygehus for at blive røntgenfotograferet, og hvordan den samme sted får foretaget kejsersnit, ingen Erik Eriksen skynder sig tilbage til Odense Zoo med det vågnende dyr. Der er også den sælsomme

historie om et elefanttyveri, hvor elefanten aldrig vender tilbage og måske den dag i dag er i live. Vi får forklaringen på bogens titel, om at der skydes, men ikke med skarpt, idet Erik Eriksen var en tidlig pioner indenfor brug af bedøvelsesgeværer. Dette var nyttigt til indfangning af både kvier og vilde dyr. Arbejdet resulterede i 1978 i en veterinær doktorgrad og det folkelige tilnavn »Dr. Skyd«.

Bogen vidner om et meget spændende og alsidigt arbejdsliv ud over det sædvanlige. Man forstår derfor også udmærket Erik Eriksen, der i

slutningen af sin karriere ikke glædede sig til sin pension, som jo betød afsked med et spændende arbejdsliv.

Alt i alt er det en velskrevet bog i et lækkert format, som Lise Wied Kirkegaard har begået. Og det er samtidigt et værdifuldt veterinærhistorisk dokument om pionerarbejdet for de første zoodyrlæger. En skam, at Erik Eriksen ikke selv nåede at se bogen på tryk, idet han døde året forinden. Han førte i sandhed et langt liv i dyrenes tjeneste.

Få op til 90 % af din løn dækket

DDD tilbyder i samarbejde med Topdanmark en lønsikring, hvor du kan sikre op til 90 % af din nuværende løn i tilfælde af arbejdsløshed.

